

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/46/2021
Identifikačné číslo spisu:	8114228781
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8114228781.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne ATEX-OK, s.r.o., so sídlom v Sabinove, Puškinova 18/531, IČO: 36 452 327, zastúpenej JUDr. Petrom Čurillom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 11, proti žalovaným 1/ N. T., bývajúcemu v S., U. XXXX/XX, 2/ Z. E., bývajúcemu v F. XXX, 3/ Z. F., bývajúcej v F. XXX, 4/ TORUBO, s.r.o., so sídlom vo Svidníku, Stropkovská 568, IČO: 36 504 963, o neplatnosť právneho úkonu s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25 C 332/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2020 sp. zn. 2 Co 100/2019, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie voči žalovanej 4/ z a s t a v u j e.

Vo zvyšnej časti dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 2/ a 3/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovanému 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov, a to zmluvy o pôžičke 30. júna 2011, uzatvorenej medzi žalovanou 3/ ako veriteľom a žalovanou 4/ ako dlžníkom, zmluvy o postúpení pohľadávky zo 4. júla 2011, uzatvorenej medzi žalovanou 3/ ako postupcom a žalovaným 2/ ako postupníkom a napokon zmluvy o zriadení záložného práva zo 4. júla 2011, uzatvorenej medzi žalovaným 2/ ako záložným veriteľom a žalovanou 4/ ako záložcom. Zároveň žiadala uložiť povinnosť žalovanému 1/ vydať nehnuteľnosť - stavbu kravína súp. č. XXX, zapísanú na LV č. XXXX, kat. úz. E. (ďalej len „sporná nehnuteľnosť“). Žalobkyňa namietala platnosť zmluvy o pôžičke so zreteľom na to, že tento právny úkon má charakter reálnej zmluvy, čo predpokladá odovzdanie veci dlžníkovi a akcentovala vyjadrenia žalovanej 3/ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1 T 98/2013, z ktorých podľa jej názoru vyplynulo, že v daný deň k odovzdaniu finančnej hotovosti žalovanej 4/ nedošlo, čo má za následok, že v prípade neplatnosti hlavného záväzku sú neplatné aj súvisiace vedľajšie záväzky.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 6. mája 2019 č. k. 25 C 332/2014-366 žalobu zamietol. Zároveň žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanej 4/ náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že peniaze vo výške 98.000,- eur žalovaná 3/ poskytla žalovanej 4/, a to najmä s ohľadom na účtovníctvo žalovanej 4/ a príjmové pokladničné doklady, pričom vychádzal z toho, že finančné prostriedky boli poskytnuté pre žalovanú 4/ na základnej ústnej zmluvy o pôžičke s lehotou splatnosti ponechanou na žalovanej 4/. Následne 30. júna 2011 žalovaná 3/ a žalovaná 4/ uzatvorili písomnú zmluvu o pôžičke, touto zmluvou si strany nahradili dovtedajšie záväzky, teda pohľadávky žalovanej 3/ voči žalovanej 4/ z titulu poskytnutých pôžičiek v súlade s § 570 Občianskeho zákonníka, novým záväzkom uskutočneným v písomnej forme. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že nutnosť prenechania veci neznamená, že toto prenechanie má byť uskutočnené v presne formulovaný čas, o to viac za situácie, aká nastala medzi týmito žalovanými. Zmluvu o pôžičke z 30. júna 2011 tak vyhodnotil ako platnú, nakoľko spĺňala všetky podstatné náležitosti. Súd prvej inštancie zároveň nezistil dôvody neplatnosti ďalších úkonov namietaných žalobkyňou a zdôraznil, že išlo o legálne spôsoby usporiadania vzájomných vzťahov zmluvných strán. Vo vzťahu k vydaniu spornej nehnuteľnosti konštatoval, že žalobkyňa pri povolení vkladu kúpnej zmluvy do katastra mala vedomosť, že kupuje nehnuteľnosť, ktorá je zaťažená záložným právom v prospech žalovaného 2/ a vedela, že o predmetnú nehnuteľnosť môže prísť, pokiaľ žalovaný 2/ uskutoční výkon záložného práva. Dospel preto k záveru, že sanovať touto žalobou takéto svoje konanie a domáhať sa vrátenia nehnuteľnosti za tejto situácie je nedôvodné. O trovách konania rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 23. septembra 2020 sp. zn. 2 Co 100/2019 rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 C.s.p. ako vecne správne potvrdil a zároveň nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení sa stotožnil so závermi prvoinštančného rozsudku, pričom uviedol, že súd prvej inštancie opodstatnene akcentoval, že zo strany žalobkyne nedošlo v konaní k relevantnému spochybneniu poskytnutia finančných prostriedkov spomínaných v zmluve a správne sa vyporiadal aj s tým, že k skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky (v danej veci finančných prostriedkov) nemusí nevyhnutne dôjsť iba v dobe uzatvorenia zmluvy o pôžičke. V súvislosti s odovzdaním predmetných finančných prostriedkov poukázal na knihu analytickej evidencie spoločnosti - žalovanej 4/, výpoveď účtovníčky spoločnosti svedkyne K. K. a dohodu žalovaných 3/ a 4/ o zmene vzájomných práv a povinností z realizovaných pôžičiek, pokiaľ ide o určenie lehoty splatnosti dlhu. Odvolací súd v nadväznosti na existujúcu dôkaznú situáciu konštatoval, že odvolacia námietka žalobkyne poukazujúca na dotáciu vkladu spoločníkom voči spoločnosti v prípade sumy 98.000,- eur nie je dôvodná a uvedené platí aj pri námietke zákazu poskytnutia pôžičky spoločnosti s ručením obmedzeným v hotovosti podľa aktuálneho znenia obchodného zákonníka. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a nasl. C.s.p.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovení § 420 písm. f/, § 421 ods. 1 písm. a/, resp. písm. c/ C.s.p. Namietala, že súdy opomenuli vziať do úvahy novelu Obchodného zákonníka, zmyslom ktorej bolo zakotvenie jednoznačného zákazu poskytovania pôžičiek spoločnosti s ručením obmedzeným v hotovosti, pričom zistený skutkový stav nevyhodnocovali v týchto súvislostiach. Zároveň sa súdy nevysporiadali so skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu spisu Okresného súdu sp. zn. 1 T 98/2013. Dodala, že závery súdov vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej 3/ nemali oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobkyňa ďalej namietala výklad obsahu spornej zmluvy o pôžičke, aký zaujali vec prejednávajúce súdy. V tejto súvislosti poukázala na znalecký posudok P. R., z ktorého vyplynulo, že zo strany žalovanej 3/ malo ísť o dotáciu vkladu spoločníka, čo je rovnako v rozpore s výpoveďou účtovníčky svedkyne Sabolovej. Žalobkyňa tiež spochybnila tvrdenia súdov ohľadom údajnej dohody žalovaných 3/ a 4/ o zmene vzájomných práv a povinností týkajúcej sa určenia splatnosti dlhu. Súdy zároveň pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania opomenuli, že pohľadávka voči žalovanej 4/ vo výške 98.000,- eur bola bezodplatne postúpená žalovanému 2/, a keďže sporná nehnuteľnosť bola jediným majetkom žalovanej 4/, týmto úkonom bolo znemožnené žalobkyni domáhať sa uspokojenia jej

pohľadávky proti žalovanej 4/. Opakovane zdôraznila, že zmyslom celého postupu žalovanej 3/ v súčinnosti so žalovanými 1/ a 2/ bolo „vytunelovať“ žalovanú 4/. Žalobkyňa napokon uviedla, že súdy sa odklonili od ustálenej súdnej praxe pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania, nakoľko na jednej strane pripustili, že zmluva o pôžičke je naturálnym právnym aktom a má reálny charakter, na strane druhej opomenuli skutočnosť, že k odovzdaniu peňazí nedošlo v deň uzavretia zmluvy o pôžičke. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny, zákonný a spravodlivý. Navrhol podané dovolanie zamietnuť.

6. Žalovaná 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že z obsahu dovolania nevyplýva, akým konkrétnym postupom súdy znemožnili žalobkyni uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom § 421 ods. 1 C.s.p. uviedla, že dovolateľka vyslovila námietky iba voči skutkovým otázkam, vykonaným dôkazom, obsahom dôkazov, ich hodnoteniu zo strany súdov, čo nemožno považovať za právne posúdenie veci. Navyše dovolateľke vytkla, že v intenciách ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. neuviedla konkrétny judikát, ktorý odvolací súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval. Žalovaná 3/ považovala rozhodnutia súdov nižších inštancií za správne, zákonné a spravodlivé, a preto navrhla podané dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolacie konanie vo vzťahu k žalovanej 4/ treba zastaviť a vo zvyšnej časti dovolanie odmietnuť.

8. Podľa § 438 ods. 1 C.s.p. na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

10. Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví (§ 62 C.s.p.).

11. Najvyšší súd šetrením v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov (Oddiel: Sro, vložka č.: 16145/P) zistil, že žalovaná 4/ bola vymazaná z registra 21. novembra 2020. Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak (§ 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade došlo k zániku právnickej osoby - žalovanej 4/ bez právneho nástupcu, a preto najvyššiemu súdu neostalo iné, len dovolacie konanie vo vzťahu k žalovanej 4/ zastaviť (§ 438 ods. 1 v spojení s § 62 C.s.p.).

12. V ďalšom pristúpil dovolací súd k posúdeniu prípustnosti podaného dovolania vo vzťahu k zvyšným žalovaným 1/ až 3/. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

13. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný

opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Žalobkyňa vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietala vyhodnotenie dokazovania, s tým súvisiacu správnosť zisteného skutkového stavu súdmi nižších inštancií, a zároveň aj nesprávne právne posúdenie veci.

15. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

16. Dovolací súd v súvislosti s prevažnou argumentáciou dovolateľky týkajúcou sa nedostatkov v procese zisťovania a hodnotenia skutkového stavu, najmä vo vzťahu k zmyslu právnych úkonov, ktorých neplatnosti sa dovolateľka domáhala (konanie žalovanej 3/, bezodplatnosť postúpenia spornej pohľadávky), uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 C.s.p., v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., v posudzovanom spore však dovolací súd takúto vadu nezistil.

17. Pokiaľ dovolateľka naznačovala nesprávnu aplikáciu Obchodného zákonníka či nesprávnosti výkladu obsahu zmluvy o pôžičke súdmi nižších inštancií, z obsahu týchto argumentov možno vyvodiť, že namietala nesprávne právne posúdenie veci.

17.1. K tomu dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Aj z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

18. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namietala, že súdy nižších inštancií jej nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

19. Žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania napokon vyvodzovala aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a formálne bez ďalšej konkretizácie i z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

20. Dovolenie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

21. Ak dovolateľ odôvodňuje prípustnosť svojho dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (R 83/2018).

22. V rozhodovanej veci žalobkyňa pri vymedzení dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. nepostupovala. Žalobkyňa v dovolaní nešpecifikovala konkrétnymi judikátmi, stanoviskami či rozhodnutiami ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (porov. R 71/2018), od ktorej sa mal podľa jej názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť, ale iba opätovne polemizovala s vyhodnotením dokazovania súdmi nižších inštancií a výkladom spornej zmluvy o pôžičke, avšak bez bližšej konkretizácie právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Takéto vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia ale nespĺňa zákonom stanovenú požiadavku kladenú na spôsob jeho vymedzenia v zmysle § 432 ods. 2 C.s.p. Samotné polemizovanie dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 C.s.p. Nedostatok tejto náležitosti Civilný sporový poriadok považuje za dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

23. Aj vo vzťahu k formálne označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p. dovolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 432 ods. 2 C.s.p. uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Uvedené ustanovenie je nutné vykladať v súvislosti s § 421 C.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

24. V preskúmvanej veci dovolateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) ani tento dovolací dôvod (podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.) nevymedzila spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Dovolateľka žiadnym spôsobom nenastolila, nevymedzila, neformulovala, nepomenovala právnu otázku zásadného významu, ani prípadne neoznačila rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré danú otázku riešia rozdielne. Preto dovolací súd nemohol svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku a ktoré rozhodnutia eventuálne mal dovolateľ na mysli. Za týchto okolností dovolací súd nemohol pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný, či odvolací súd.

25. Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania ani podľa § 421 ods. 1 C.s.p.

26. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne v časti, v ktorej namietala vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a v časti, v ktorej namietala nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 C.s.p., odmietol podľa § 447 písm. f/ C.s.p. ako

dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.